

Posudek oponentky:

Téma diplomové práce Terezy Srbové je vzhledem k probíhající kurikulární reformě v ČR a s ní související potřebě zvýšit úroveň komunikativních kompetencí žáků základních škol a v tomto směru proměnit podobu jazykového vzdělávání velmi aktuální. T. Srbová jasně stanovila cíle diplomové práce (s.5) a zpracovala je do logické struktury.

Zřetelným záměrem celé práce je přispět k zkvalitnění výuky anglického jazyka, zvláště k rozvoji komunikativních kompetencí. Z práce jasně vyplývá poctivý zájem diplomantky o to porozumět problematice, a proto T. Srbová pátrá po příčinách určitých jevů (např. na s.30, proč není pojem klíčové kompetence součástí pedagogické terminologie v Dánsku), v praktické části pak se průběžně zamýšlí nad tím, jak by mohla zlepšit vlastní výuku.

Pozitivně lze hodnotit to, že diplomantka své poznatky shrnuje a propojuje a usnadňuje tak velmi dobrou orientovanost čtenáře v textu.

Diplomantka seriózně vymezuje pojem klíčové kompetence a přináší kvalitní analýzu komunikativních kompetencí RVP ZV (kapitola 1). Kapitola 3 přináší zajímavou analýzu dánského školství včetně úvah nad tím, jaké inspirace přináší dánské vzdělávání českému. Vyzdvihnout lze také pojednání o zásadních problémech jazykové přípravy v primární škole v ČR (s.22- 24).

Poněkud problematická se mi jeví kapitola 4, která by měla být jádrem celé práce a je také východiskem k praktické části práce. Zdá se mi, že okouzlení programem Čtením a psaním ke kritickému myšlení (dále jen RWCT) a jeho metodami a přístupy vyústilo spíše ve snahu použít a obhájit tyto metody a přístupy také ve výuce anglického jazyka, přičemž nosné pro téma DP by jistě byly i jiné metody a přístupy popsané v odborné literatuře (metody jako by byly v práci primární, přičemž metody by měly vycházet ze stanovených cílů). Autorka sice mimo programu RWCT také popisuje myšlenkový směr Komunikativní přístup ve výuce jazyků, ale přesto si myslím, že tato část práce měla být posílena a koncipována poněkud jinak.

V praktické části práce se autorka mj. pokusila o formulaci dílčích složek komunikativní kompetence (s.48). K formulaci těchto cílů mám některé kritické poznámky –
a) autorka uvádí, že formuluje cíle s použitím aktivních sloves, přičemž používá slovesa pasivní
b) cíle Budovat... a Rozšiřovat ... jsou cíle formulované z hlediska učitelů

c) rozumím tomu, že pro autorku bylo velmi obtížné formulovat tyto dílčí složky cílů (jak uvádí na s. 48) a proto můžeme diskutovat o tom, zda právě jí vymezené dílčí cíle jsou pro rozvoj komunikativních kompetencí nejdůležitější – to je ale spíš výtka určená tvůrcům kurikulární reformy, ne autorce

Vlastní výzkum provedený autorkou je proveden poctivě a dobře popsán. Aktivity použité ve výuce a v práci reflektované jsou nápadité a nosné. Průběžná i závěrečná (s.65) reflexe odučených aktivit jsou vzorové a mimo jiné svědčí o tom, že T. Srbová bude(je) velmi kvalitní učitelkou.

Při obhajobě doporučuji položit diplomantce tyto otázky:

1. Proč model E-U-R podle vás odpovídá cílům rozvoje komunikativní kompetence ve výuce cizích jazyků?
2. Jak hodnotíte často používané učebnice anglického jazyka v primární škole z hlediska rozvoje komunikativních kompetencí? Doložte na ukázce.

Nedostatky spatřované oponentkou jsou pouze dílčího charakteru a výrazně neovlivňují kvalitu diplomové práce. Práce T. Srbové tedy plně vyhovuje stanoveným požadavkům a po úspěšné obhajobě ji navrhuji hodnotit *výborně nebo velmi dobře*.

V Praze 28.4.2008

PhDr. Jana Stará, Ph.D.